

Anh Cắn Từng Giọt Nắng Thả Lên Trời Mây Mây

...Rồi từ đó, từ đó, mình chia tay hả em? Từ đó là Thời Gian / vào năm nào vậy nhỉ? Từ đó là Không Gian...ở chỗ nào? Xa lắm? Giọt nước mắt em mặn...mặn như muối mồ hôi! Giọng nói em đứt hơi...biển, trời, cũng từ đó!

Chiều nay bắt ngọn gió, tôi hỏi tóc nàng đâu? Gió bay đám mây Ngâu...trời sắp mưa thánng Bầy! Con chim xanh bay nhẩy chỗ nào trong rừng kia? Liệu Ngưu Lang kịp về cho Ngân Hà ràn rụa? Ôi từ đó, từ đó...chỗ em, anh, chia tay!

Tôi không rõ tháng ngày / nào / tận cùng quá khứ! Tôi không nhớ gì cả / chuyện người trả thù người! Lá cờ hết đem phơi trên đồn xưa, ải cũ. Lá cờ đã bay hơi theo cốt xương rã rượi! Em ơi em, anh tưới nước mắt anh...công viên! Chỗ đó thì có tên, từ đó thì tằm tấp. Không thể về đứng khóc / thì đứng đây lệ tuôn / không ai thấy chia buồn, mà buồn chia sao hết?

Người Lính già không chết...chỉ tàn phai...tàn phai!

Người Lính già thời trai, dang tay đường xe lửa / nghĩ mình là xe ngựa chở tình mình đi đi...Có thể đến biên thùý, có thể vào góc phố...Chỗ nào thì cũng chỗ rồi đời người chia ly!

...và, chúng mình chia tay / lẽ nào ông Trời biểu? Công Mẹ Ông Cha chưa tròn chữ Hiếu mà đoạn đành ngăn cách kếm gai...Tóc em vẫn tóc mai / sợi dài và sợi vẫn! Buổi chiều tàn hớp nắng / anh thả từng câu thơ! Em có thấy gì chưa...đền ngọn mờ, ngọn tỏ! Em ơi em còn nhớ...từ đó mình làm sao?

*

Không chỗ nào, chỗ nào / lòng người không rướm máu! Tại sao người nói láo tình người chi hả em? Ôi mái tóc em nghiêng hay bóng Trường Sơn ngả? Bờ vai em lạnh quá, tóc chưa dày nhớ nhung?

Tóc chưa dày nhớ nhung! Nụ môi em vẫn hồng...dẫu là hoa hồng trắng! Anh cắn từng giọt nắng thả lên trời...mây...mây...

Trần Vấn Lệ